

KALEME MEKTUP

A. Cüneyt İssi'ya

ilkin sen mi yaratıldın ey kalem
yazgı seninle, kitabeler, aşklar ve şiirler
kendi ruhundan sana da üfledi mi rabbim
nasıl da tesir ediyorsun küflü kalplere
kılıçla kol kola nizam vermek için âleme
sökülürken ciğerinden en kutsal sözler
aktı kanın bir ceylanın gönlüne

sen ki kara bir gözyaşından mürekkep
kaç âşık ağladı sarılıp da gövdene
örüldü iki ters bir düz kaç mektup
biraz hasret, biraz müjde, biraz güz
içini dökerken bir piriç tanesine
simsiyah bir perde indi hattatın gözlerine
biriktirip allı pullu yonganı
son suyuna kattılar kapanırken son sahne

kalemsin sen cümle cihana karşı
elimdeki uzun menzilli silah
azgın bir at, yüklü yağmur bulutu
kem gözler, bed sözler yıkılırken önünde
bir kelime yontulur gülün terinden
elif'in nun'a değdiği yerde
büyük bir göç başlar âleme

Mehmet Özger